

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 194/2016
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Коцељеви К 463/14 од 10.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1143/15 од 09.11.2015. године, у седници већа одржаној 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката В.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Коцељеви К 463/14 од 10.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1143/15 од 09.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Коцељеви К 463/14 од 10.06.2015. године окривљени С.Ј. је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном С.Ј. је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци од дана правноснажности пресуде. Окривљени С.Ј. је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 65.567,00 динара, а на име паушала износ од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени Д.В. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1143/15 од 09.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног С.Ј. и Основног јавног тужиоца у Шапцу, а пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Коцељеви К 463/14 од 10.06.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Ј., адвокат В.М. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног С.Ј. ослободи од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да нижестепени судови у побијаним пресудама заузимају став да је примарни узрок настанка предметне саобраћајне незгоде и основни пропуст постојао на страни возача возила „А.“ Д.В., који се критичном приликом није зауставио на знак „СТОП“ приликом укључења из споредне улице у улицу којом се кретао окривљени, али да првостепени суд неоправдано и неаргументовано даје превелики значај деловма налаза и мишљења вештака М. и Ђ. у којима је утврђен несумњив допринос окривљеног С.Ј. настанку саобраћајне незгоде, а насупрот томе одлучним чињеницама из налаза и мишљења наведених вештака даје минималан значај. Због наведеног бранилац сматра да у конкретном случају до судара возила не би дошло да је возач Д.В. своје возило зауставио испред саобраћајног знака СТОП, при чему чињеница која је изнета у налазима и мишљењима вештака, а да је постојала техничка могућност да окривљени С.Ј. своје возило заустави да се кретао испред брзине 53,1 km/h, може представљати само допринос окривљеног настанку саобраћајне незгоде, за шта, по оцени браниоца, „до сада нико није кривично одговарао“.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног даје сопствену оцену изведених доказа током поступка из које изводи чињеничне закључке другачије од оних утврђених у правноснажним пресудама, да је до саобраћајне незгоде дошло пропустима оба возача и да је и пропуст окривљеног у узрочној вези са настанком саобраћајне незгоде, односно оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у уводу захтева означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због којег сматра да је побијаним пресудама учињена

наведена повреда закона, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења и то на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**